A° 1897. N° 15.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING,

tot vaststelling van gewijzigde bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee, en tot wijziging van de verordening van den 21n. Januari—14 April 1886 (Publicatie-blad No. 11).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende: dat het noodig is voor de in de kolonie Curaçao te huis behoorende zeeschepen, loodsvaartuigen en visschersschuiten gewijzigde bepalingen vasttestellen ter voorkoming van aanvaringen op zee, en de verordening van den 21n. Januari—14 April 1886 (Publicatie-blad No. 11), houdende vaststelling van seinen voor schepen, die in nood of gevaar verkeeren, te wijzigen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad;

En gelet op de tweede zinsnede van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer Kolonie, vastgesteld onderstaande verordening.

Algemeene bepalingen.

De navolgende voorschriften zijn van toepassing op alle vaartuigen in zee.

Bij de toepassing wordt:

een stoomvaartuig, hetwelk onder zeil en niet onder stoom is, beschouwd als zeilvaartuig; en elk vaartuig onder stoom, ook al is het tegelijk onder zeil, als stoomvaartuig;

onder "stoomvaartuig" verstaan, elk vaartuig voortbewogen door machines;

een vaartuig als "varende" beschouwd, wanneer het niet ten anker is, noch vastgemaakt is aan den wal, noch aan den grond zit.

Voorschriften omtrent het voeren van lichten, enz.

De uitdrukking "zichtbaar" in deze voorschriften ten opzichte van lichten gebezigd, beteekent zichtbaar bij donkeren nacht en helderen dampkring.

Artikel 1.

De voorschriften betreffende de lichten moeten bij elke weêrsgesteldheid van zonsondergang tot zonsopgang worden opgevolgd; gedurende dien tijd mogen geen andere lichten, welke aangezien kunnen worden voor de voorgeschrevene, getoond worden.

Artikel 2.

Een stoomvaartuig moet, wanneer het varende is, voeren:

a. Aan of voor den fokkemast, of bij gebreke van een fokkemast voor op het vaartuig, op een hoogte boven den romp van ten minste 6 meter en indien het vaartuig meer dan 6 meter breed is, op eene hoogte boven den romp van ten minste die breedte, met dien verstande echter, dat het licht niet hooger boven den romp gevoerd behoeft te worden dan 12 meter, een helder wit licht, dat zoodanig is ingericht, dat het een onafgebroken licht doet schijnen over een boog van den horizon van 20 kompasstreken en zoodanig is geplaatst, dat het licht werpt over 10 kompasstreken ter wederzijde van het vaartuig, te weten van recht vooruit tot twee streken achterlijker dan dwars aan elke zijde. Het licht moet op een afstand van ten minste 5 zeemijlen (van 60 in 1 graad) zichtbaar zijn.

b. Aan stuurboordzijde een groen licht, zoodanig ingericht, dat het een onafgebroken licht doet schijnen over een boog van den horizon van 10 kompasstreken en zoodanig geplaatst, dat het licht werpt van recht vooruit tot 2 streken achterlijker dan dwars aan die zijde. Het licht moet op een afstand van ten minste 2 zeemijlen (van 60 in een graad) zichtbaar zijn.

c. Aan bakboordzijde een rood licht, zoodanig ingericht, dat het een onafgebroken licht doet schijnen over een boog van den horizon van 10 kompasstreken en zoodanig geplaatst, dat het licht werpt van recht vooruit tot 2 streken achterlijker dan dwars aan die zijde. Het licht moet op een afstand van ten minste 2 zeemijlen (van 60 in 1 graad) zichtbaar zijn.

d. De genoemde groene en roode zijdelichten moeten aan de binnenzijde voorzien zijn van schermen, die tot een afstand van 9 decimeter van het voorvlak van de lantaarn naar voren doorloopen en zoo gesteld zijn, dat zij beletten dat het

bakboords of roode licht aan stuurboordszijde en het stuurboords- of groene licht aan bakboordszijde gezien wordt.

c. Een stoomvaartuig, dat varende is, mag bovendien een tweede wit licht voeren, van dezelfde inrichting als het onder *a* genoemde. Deze twee lichten moeten zoodanig in één richting met de kiel geplaatst worden, dat het eene ten minste 4½ meter hooger is dan het andere, en in zoodanige onderlinge positie dat het lagere licht vóór het hoogere is geplaatst. De verticale afstand tusschen deze twee lichten moet kleiner zijn dan de horizontale.

Artikel 3.

Een stoomvaartuig, een ander vaartuig sleepende, moet behalve zijne zijdelichten twee heldere witte lichten loodrecht boven elkander voeren, met ten minste 18 decimeter tusschenruimte, en indien het meer dan één vaartuig sleept, en de lengte van den sleep, gerekend van het hek van het vaartuig dat sleept, tot het hek van het achterste gesleepte vaartuig, meer dan 180 meter bedraagt, moet het nog een derde helder wit licht voeren 18 decimeter boven of beneden de reeds genoemde lichten. Elk dezer lichten moet van gelijke inrichting en sterkte en geplaatst zijn als het witte licht, genoemd in Art. 2 (*a*), met uitzondering van het derde licht, hetwelk gevoerd moet worden op een hoogte van ten minste 4 meter boven den romp.

Ten behoeve van het sturen op het gesleept wordende vaartuig mag het slepende stoomvaartuig, achter den schoorsteen of den achtersten mast, een klein wit licht voeren, doch dit licht mag niet voorlijker dan dwars zichtbaar zijn.

Artikel 4.

a. Een vaartuig, waarmede ten gevolge van eenig ongeval niet gemanoeuvreerd kan worden, moet, (tenzij het is een visschersvaartuig, waaromtrent geldt het bepaalde bij art. 9, § 3), op dezelfde hoogte als het in art. 2 (*a*) genoemde witte licht, daar waar zij het best gezien kunnen worden, en, wanneer het een stoomvaartuig is, in plaats van dit licht, twee roode lichten loodrecht boven elkander, met ten minste 18 decimeter tusschenruimte, voeren, zoodanig ingericht dat zij over den geheelen horizon zichtbaar zijn op een afstand van ten minste 2 zeemijlen (van 60 in 1 graad). Bij dag moet zoodanig vaartuig, daar waar zij het best gezien kunnen worden, voeren twee zwarte ballen of figuren, elk 6 decimeter in middellijn, de een loodrecht boven den ander, met een tusschenruimte van ten minste 18 decimeter.

b. Een vaartuig, bezig zijnde met het leggen of lichten van een telegraafkabel, moet, ter plaatse van het in art. 2 (*a*) bedoelde witte licht, en, wanneer het een stoomvaartuig is, in plaats van dat licht, drie lichten, loodrecht boven elkan-

der en met eene onderlinge tusschenruimte van ten minste 18 decimeter, voeren. Het hoogste en laagste van deze lichten moet rood en het middelste wit zijn; zij moeten zoodanig zijn ingericht dat zij over den geheelen horizon zichtbaar zijn, op een afstand van ten minste 2 zeemijlen (van 60 in 1 graad).

Bij dag moet zoodanig vaartuig, daar waar zij het best gezien kunnen worden, drie figuren van ten minste 6 decimeter middellijn, loodrecht boven elkander en met een onderlinge tusschenruimte van ten minste 18 decimeter, voeren. De bovenste en onderste dezer figuren moeten bolvormig en rood van kleur, de middelste ruitvormig en wit van kleur zijn.

c. De vaartuigen, waarover in dit artikel gehandeld wordt, mogen, wanneer zij geen vaart loopen, de zijdelichten niet voeren, maar moeten die lichten voeren wanneer zij vaart loopen.

d. De lichten en figuren bij dit artikel voorgeschreven, zijn voor andere vaartuigen het teeken, dat het vaartuig dat ze voert, niet kan manoeuvreeren en dus niet uit den weg kan gaan.

Deze signalen zijn niet die, welke gedaan moeten worden, wanneer vaartuigen in nood verkeeren en hulp noodig hebben. Laatstbedoelde zijn vermeld in art. 31.

Artikel 5.

Een zeilvaartuig dat varende is, en elk vaartuig hetwelk gesleept wordt, moet dezelfde lichten voeren welke in art. 2 voor een stoomvaartuig dat varende is, zijn voorgeschreven, met uitzondering van de in dat artikel genoemde witte lichten, welke het nimmer mag voeren.

Artikel 6.

Wanneer, zooals dit bij slecht weder op kleine vaartuigen, die varende zijn, kan voorkomen, de groene en roode zijdelichten niet vastgezet kunnen worden, moeten deze lichten aangestoken en klaar tot gebruik bij de hand worden gehouden, en, indien een ander vaartuig nadert, of indien het zelf in de nabijheid van een ander vaartuig komt, aan hunne respectieve zijden, tijdig genoeg om aanvaring te voorkomen, getoond worden op zoodanige wijze, dat zij het best zichtbaar zijn; het groene licht mag niet aan bakboord, het roode niet aan stuurboord, en beide lichten mogen aan hunne respectieve zijden zooveel doenlijk niet meer dan twee streken achterlijker dan dwars, zichtbaar zijn.

Om het gebruik dezer draagbare lichten zoo zeker en gemakkelijk mogelijk te maken, moet elke lantaarn uitwendig geverfd zijn met de kleur van het licht dat zij doet schijnen en bovendien voorzien zijn van een doelmatig scherm.

Artikel 7.

Stoomvaartuigen van minder dan 40, vaartuigen, voortbewogen door middel van riemen of zeilen, van minder dan 20 ton (van 2.83 M3) bruto inhoud, en roeibooten, zijn, wanneer zij varende zijn, niet verplicht de lichten te voeren in art. 2 (*a*) (*b*) (*c*) vermeld; zij moeten echter, wanneer zij die lichten niet voeren, voorzien zijn van de volgende lichten;

1°. Stoomvaartuigen van minder dan 40 ton (van 2.83 M3.) bruto inhoud, moeten voeren:

a- Vóór op het vaartuig, of aan, of vóór den schoorsteen, waar dit het best gezien kan worden, en op een hoogte boven het potdeksel van ten minste 27 decimeter, een helder wit licht, ingericht en geplaatst op de wijze als voorgeschreven in art. 2 (*a*) en van zoodanige sterkte, dat het zichtbaar is op een afstand van ten minste 2 zeemijlen (van 60 in 1 graad).

b. Groene en roode zijdelichten, ingericht en geplaatst als voorgeschreven in art. 2 (*b*) en (*c*), en van zoodanige sterkte, dat zij zichtbaar zijn op een afstand van ten minste 1 zeemijl (van 60 in 1 graad), of een samengestelde lantaarn, toonende aan de daarvoor aangewezen zijden van het vaartuig groen en rood licht, van recht vooruit, tot 2 streken achterlijker dan dwars. Deze lantaarn moet ten minste 9 decimeter beneden het witte licht gevoerd worden.

2°. Stoomsloepen, zooals die aan boord van zeeschepen gevoerd worden, mogen het witte licht op minder dan 27 decimeter boven het potdeksel voeren, doch in elk geval boven de onder 1 *b* bedoelde samengestelde lantaarn.

3°. Vaartuigen, welke worden voortbewogen door middel van riemen of zeilen, van minder dan 20 ton (van 2.83 M3) bruto inhoud, moeten een lantaarn aangestoken gereed houden, met een groen glas aan de eene en een rood glas aan de andere zijde. Deze lantaarn moet, indien een ander vaartuig nadert, of indien het zelf in de nabijheid van een ander vaartuig komt, tijdig genoeg om aanvaring te voorkomen, getoond worden, zoodanig, dat het groen licht niet aan bakboordszijde, en het roode licht niet aan stuurboordszijde gezien kan worden.

4°. Roeibooten, hetzij daarmede geroeid of gezeild wordt, moeten een wit licht gevende lantaarn aangestoken gereed houden, welke nu en dan, doch tijdig genoeg om aanvaring te voorkomen, getoond moet worden.

De in dit artikel bedoelde vaartuigen behoeven de in art. 4 (*a*) en in art. 11, laatste zinsnede, voorgeschreven lichten niet te voeren.

Artikel 8.

Loodsvaartuigen, door zeilen of stoomkracht voortbewogen, op hun kruisstation varende, moeten niet de lichten voe-

ren welke voor andere vaartuigen zijn voorgeschreven. Zij moeten enkel aan den top van den mast een wit licht voeren, dat rondom zichtbaar is.

Bovendien moeten zij met korte tusschenpoozen, van ten hoogste 15 minuten, een of meer schitterlichten vertoonen.

Wanneer zij andere vaartuigen, of andere vaartuigen hen, op korten afstand naderen, moeten zij de, aangestoken en tot gebruik gereed zijnde, zijdelichten bij korte tusschenpoozen toonen, om de richting waarin zij sturen aan te geven, doch het groene licht mag niet aan bakboordszijde, en het roode niet aan stuurboordszijde, getoond worden·

Een loodsvaartuig, dat langszij van een vaartuig moet gaan, om een loods af te geven, mag het witte licht toonen, in plaats van het aan den mast te voeren, en mag, in stede van de bovengenoemde gekleurde lichten, een lantaarn tot gebruik gereed houden, met een groen glas aan de eene en een rood glas aan de andere zijde, ten einde die op de in art. 7 sub 3 omschreven wijze te gebruiken.

Evengemelde loodsvaartuigen, niet op hun kruisstation varende, moeten dezelfde lichten voeren als andere vaartuigen van hunne tonnemaat.

Artikel 9.

§ 1. Visschersvaartuigen behoorende tot die bedoeld in art. 7 moeten, indien zij bezig zijn met visschen, een helder licht voeren, zoodanig ingericht, dat het rondom een onafgebroken licht doet schijnen, hetwelk op een afstand van ten minste een zeemijl (van 60 in 1 graad) zichtbaar is.

§ 2. Een visschersvaartuig moet, wanneer het bezig is met visschen, dit bij dag aan naderende vaartuigen kenbaar maken door het voeren van een mand, ter plaatse waar deze het best kan gezien worden.

§ 3. Een visschersvaartuig, waarmede ten gevolge van eenig ongeval, niet kan gemanoeuvreerd worden, moet het licht voeren in art. 11, eerste lid, voor vaartuigen ten anker zijnde, voorgeschreven.

§ 4. Visscherskano's zijn niet aan de bepalingen dezer verordening onderworpen.

Artikel 10.

Een vaartuig, hetwelk door een ander wordt opgeloopen, moet, van het hek, aan het oploopende vaartuig een wit licht of een schitterlicht toonen.

Het witte licht mag vast zijn en in een lantaarn gevoerd worden, doch in dat geval moet de lantaarn zoodanig ingericht en van schermen voorzien zijn, dat zij een onafgebroken licht werpt over een boog van den horizon van 12 kompasstreken, namelijk 6 streken van recht achteruit aan elke zijde. Het licht moet op een afstand van ten minste 1 zee-

mijl (van 60 1 graad) zichtbaar zijn en zooveel mogelijk op gelijke hoogte als de zijdelichten gevoerd worden.

Artikel 11.

Een vaartuig, ten anker zijnde, moet, wanneer het minder dan 45 meter lang is, vooruit, waar het het best gezien kan worden, doch niet hooger dan 6 meter boven den romp, een wit licht voeren in een lantaarn, zoodanig ingericht, dat zij een helder en onafgebroken licht verspreidt, rondom, op een afstand van ten minste 1 zeemijl (van 60 in 1 graad), zichtbaar.

Een vaartuig van 45 meter lengte en daarboven, ten anker zijnde, moet twee zulke lichten voeren; het eene vóór op het vaartuig op een hoogte van niet minder dan 6 en niet meer dan 12 meter boven den romp; het andere op of bij het hek van het vaartuig, ten minste 4,5 meter lager dan het voorste.

Als lengte van het vaartuig geldt de in den meetbrief aangegeven lengte.

Een vaartuig, hetwelk in of nabij een vaarwater aan den grond zit, moet, tenzij het is een visschersvaartuig, waaromtrent geldt het bepaalde bij art. 9, § 3, het licht of de lichten hierboven genoemd voeren, en bovendien de twee roode lichten voorgeschreven in art. 4 (*a*).

Artikel 12.

Indien het noodig is om de aandacht te trekken, mag elk vaartuig, behalve de lichten welke het volgens deze voorschriften voeren moet, een schitterlicht toonen, of eenig knalsein geven, hetwelk niet voor een noodsein kan worden gehouden.

Artikel 13.

De inhoud dezer voorschriften belet noch de handhaving van bijzondere bepalingen, door de Regeering van eenige natie gemaakt, met betrekking tot het voeren van vaste- of seinlichten, buiten en behalve de hierbij voorgeschrevene, voor twee of meer oorlogsvaartuigen of voor vaartuigen onder convooi, noch het toonen van door reeders aangenomen verkenningsseinen, mits deze van Regeeringswege zijn goedgekeurd en bekend gemaakt.

Artikel 14.

Een stoomvaartuig moet, ingeval het uitsluitend onder zeil is, doch zijn schoorsteen op heeft, overdag vóór op het vaartuig een zwarten bal of figuur voeren van 6 decimeter middellijn, ter plaatse waar dezelve het best gezien kan worden.

Geluidseinen bij mist, enz.

Artikel 15.

Alle seinen, in dit artikel voorgeschreven voor vaartuigen die varende zijn, moeten worden gegeven:

1. door "stoomvaartuigen" op de stoomfluit of sirene;
2. door zeilvaartuigen en vaartuigen die gesleept worden op den misthoorn.

Onder "lange stoot" wordt in dit artikel verstaan, een stoot van 4 tot 6 seconden duur.

Een stoomvaartuig moet voorzien zijn:

van een krachtig geluidgevende stoomfluit of sirene, werkende door stoom of door eenig middel hetwelk stoom vervangt, en zoodanig geplaatst, dat het geluid niet door eenig beletsel kan worden onderschept;

van een deugdelijken misthoorn, waarvan het geluid op werktuigelijke wijze wordt voorgebracht; en

van een goed geluidgevende klok.

(In alle gevallen waarbij in deze voorschriften het gebruik van een klok is voorgeschreven, mag deze aan boord van Turksche vaartuigen worden vervangen door een trom, of door een gong, waar deze instrumenten aan boord van kleine vaartuigen gebruikt worden).

Een zeilvaartuig van 20 ton (van 2.83 M3.) bruto-inhoud en daarboven, moet van een dergelijken misthoorn en klok voorzien zijn.

Ingeval van mist of nevelachtig weder, indien het sneeuwt of bij zware regenbuien, moeten zoowel bij dag als des nachts, de volgende seinen gegeven worden:

a. Een stoomvaartuig, hetwelk vaart loopt, moet, met tusschenpoozen van niet meer dan twee minuten, een langen stoot geven.

b. Een stoomvaartuig dat varende is, moet, wanneer het gestopt ligt en geen vaart loopt. met tusschenpoozen van niet meer dan twee minuten, twee lange stooten, met een tusschenpoos van ongeveer één seconde geven.

c. Een zeilvaartuig dat varende is, moet, met tusschenpoozen van niet meer dan één minuut, *één* stoot geven, als het over bakboord bij den wind ligt, *twee* stooten achter elkander als het over stuurboord bij den wind ligt en *drie* stooten achter elkander als het den wind achterlijker dan dwars heeft.

d. Een vaartuig ten anker zijnde, moet, met tusschenpoozen van niet meer dan één minuut, gedurende ongeveer vijf seconden snel de klok luiden.

e. Een vaartuig dat een ander vaartuig sleept, een vaartuig, bezig zijnde met het leggen of lichten van een telegraafkabel, en een vaartuig hetwelk varende is, en voor een naderend vaartuig niet uit den weg kan gaan, omdat er in het geheel niet, of niet volgens deze voorschriften mede gemanoeuvreerd kan worden, moet in plaats van de in dit artikel onder *a* en *c* voorgeschreven seinen met tusschenpoozen van

ten hoogste twee minuten, drie stooten geven, namelijk één langen stoot gevolgd door twee korte stooten.

Een vaartuig dat gesleept wordt, mag dit sein, doch geen ander geven.

Zeilvaartuigen en booten van minder dan 20 ton (van 2.83 M3) bruto inhoud, behoeven de boven voorgeschreven seinen niet te geven; doch zijn, indien zij deze seinen niet geven, verplicht eenig ander duidelijk geluidsein met tusschenpoozen van ten hoogste één minuut te geven.

Vaart der vaartuigen bij mist, enz. moet verminderd worden.

Artikel 16.

Elk vaartuig moet bij mist, bij nevelachtig weder, indien het sneeuwt of bij zware regenbuien, met zorgvuldige in achtneming van de bestaande omstandigheden en toestanden, slechts een matige vaart loopen.

Een stoomvaartuig dat vermeent voorlijker dan dwars het mistsein te hooren van een vaartuig, waarvan de positie niet met zekerheid bekend is, moet, voor zooveel de omstandigheden dit toelaten, de machines stoppen en voorzichtig manoeuvreeren tot het gevaar van aanvaring geweken is.

Bepalingen omtrent het uitwijken.

Inleiding — Gevaar voor aanvaring.

Gevaar voor aanvaring kan, indien de omstandigheden het toelaten, bemerkt worden, door zorgvuldig de kompaspeiling van het naderende schip na te gaan. Verandert die peiling niet noemenswaard, dan moet aangenomen worden, dat er gevaar voor aanvaring bestaat.

Artikel 17.

Wanneer twee zeilvaartuigen elkander naderen, zoodat gevaar voor aanvaring bestaat, moet een van beide wijken, waarbij de volgende regelen in acht genomen moet worden:

a. een vaartuig, dat met ruimen wind zeilt, moet wijken voor een vaartuig, dat bij den wind zeilt;

b. een vaartuig, dat over stuurboord bij den wind ligt, moet wijken voor een vaartuig, dat over bakboord bij den wind ligt;

c. wanneer beide met ruimen wind zeilen, doch over verschillende boegen liggen, dan moet het vaartuig, dat over stuurboord ligt, wijken voor het vaartuig, dat over bakboord ligt;

d. wanneer beide ruim zeilen, over denzelfden boeg liggende, dan moet het loefwaartsche vaartuig wijken voor het lijwaartsche vaartuig;

e. een vaartuig, dat vóór den wind zeilt, moet voor een ander vaartuig uit den weg gaan.

Artikel 18.

Indien twee stoomvaartuigen recht of bijna recht tegen elkander insturen, zoodat gevaar voor aanvaring bestaat, moeten beide naar stuurboord uitwijken, zoodat zij elkander aan bakboordszijde voorbij varen.

Dit artikel is alleen van toepassing in gevallen dat vaartuigen recht of bijna recht tegen elkander insturen en wel zoo dat gevaar voor aanvaring bestaat, en is niet van toepassing op twee vaartuigen, die, indien zij hunne koersen vervolgden, van zelve van elkander zouden vrijloopen.

Het is dus alleen van toepassing, wanneer elk der twee vaartuigen recht of bijna recht tegen het andere instuurt, met andere woorden, wanneer bij dag elk der twee vaartuigen de masten van het andere vaartuig met zijn eigen masten in *ééne* lijn of nagenoeg in *ééne* lijn heeft, of wanneer des nachts elk der twee vaartuigen de twee zijdelichten van het andere ziet.

Het is niet van toepassing, wanneer bij dag een vaartuig een ander recht vooruit ziet, welks koers den zijnen kruist, noch wanneer bij nacht het roode licht van het eene vaartuig gekeerd is naar het roode licht van het andere, of het groene licht van het eene vaartuig gekeerd is naar het groene licht van het andere, noch wanneer bij nacht slechts een der gekleurde lichten recht vooruit gezien wordt of de beide gekleurde lichten in eene andere richting dan recht vooruit gezien worden.

Artikel 19.

Indien de koersen van twee vaartuigen onder stoom elkander zoodanig kruisen, dat er gevaar voor aanvaring bestaat, moet het vaartuig, dat het andere aan stuurboordszijde van zich heeft, daarvoor uit den weg gaan.

Artikel 20.

Wanneer een stoomvaartuig en een zeilvaartuig zoodanige koersen volgen, dat er gevaar voor aanvaring bestaat, moet het stoomvaartuig voor het zeilvaartuig uit den weg gaan.

Artikel 21.

Wanneer volgens deze bepalingen een der beide vaartuigen uit den weg moet gaan, moet het andere zijn koers en zijn vaart behouden.

Wanneer echter tengevolge van dik weder of andere oorzaken het vaartuig dat vaart moet houden, zich zoo dicht bij het vaartuig, dat moet uitwijken, bevindt, dat aanvaring door dit vaartuig alleen niet vermeden kan worden, zoo zal het ook verplicht zijn zoodanige maatregelen te nemen, als ter voorkoming der aanvaring kunnen bijdragen. (Zie artt. 27 en 29.)

Artikel 22.

Elk vaartuig, dat volgens deze voorschriften verplicht is voor een ander vaartuig uit te wijken, moet, wanneer de omstandigheden het toelaten, vermijden vóór het andere over te gaan.

Artikel 23.

Elk stoomvaartuig, dat volgens deze voorschriften verplicht is voor een ander vaartuig uit te wijken, moet, wanneer het dit nadert, zoo noodig zijn vaart verminderen, stoppen of achteruitslaan.

Artikel 24.

Onafhankelijk van hetgeen in deze voorschriften is voorgeschreven, moet elk vaartuig, dat een ander oploopt, voor het laatstgenoemde uit den weg gaan.

Als oploopend vaartuig wordt beschouwd elk vaartuig, dat een ander vaartuig in een richting van meer dan twee streken achterlijker dan dwars nadert, d. w. z. in zoodanige positie, met betrekking tot het vaartuig dat opgeloopen wordt, dat het des nachts geen van de zijde lichten van dat vaartuig zou zien. Geen daarop volgende verandering van de peiling tusschen de twee vaartuigen zal het oploopende vaartuig volgens deze voorschriften tot een kruisend vaartuig kunnen maken, of het kunnen ontslaan van den plicht om voor het andere vaartuig uit te wijken, totdat het laatstgenoemde geheel gepasseerd en er vrij van is.

Daar men over dag op het oploopende vaartuig niet altijd met zekerheid kan weten of het vóór of achter de boven omschreven richting van het andere vaartuig is, moet het, in geval van twijfel zich als een oploopend vaartuig beschouwen en uit den weg gaan.

Artikel 25.

In nauwe vaarwaters moet elk stoomvaartuig, zoo dit uitvoerbaar is en veilig kan geschieden, aan die zijde van het vaarwater houden, welke aan de stuurboordszijde van het vaartuig ligt.

Artikel 26.

Zeilvaartuigen, welke varende zijn, moeten uit den weg gaan voor zeilvaartuigen of booten, visschende met netten, lijnen of sleepnetten. Deze bepaling heeft echter aan geen vaartuig of boot bezig met visschen, het recht om een vaarwater te versperren, dat door andere dan visschersvaartuigen gebezigd wordt.

Artikel 27.

Bij het nakomen en uitvoeren dezer voorschriften, moet men behoorlijk acht geven, zoowel op de gevaren der navigatie en van aanvaring, als op de eigenaardige omstandigheden,

die, ter voorkoming van onmiddellijk gevaar, een afwijking van de bedoelde voorschriften noodzakelijk mochten maken.

Geluidseinen voor schepen die elkander zien.

Artikel 28.

De uitdrukking "korte stoot" in dit artikel gebezigd, beteekent een stoot van ongeveer één seconde duur.

Een stoomvaartuig, dat varende is, moet, wanneer het overeenkomstig de vorenstaande bepalingen handelt, die handeling aan een ander in 't zicht zijnd vaartuig door de volgende seinen met de stoomfluit of sirene kenbaar maken.

Eén korte stoot beteekent:
"Ik wijk naar stuurboord uit".
Twee korte stooten beteekenen:
"Ik wijk naar bakboord uit".
Drie korte stooten beteekenen:
"Ik sla volle kracht achteruit".

Geen vaartuig mag, onder welke omstandigheden ook, de vereischte voorzichtigheid uit het oog verliezen.

Artikel 29.

De bovenvermelde voorschriften ontheffen noch het vaartuig, noch zijn eigenaar, gezagvoerder of bemanning van de verantwoordelijkheid voor de gevolgen, welke mochten voortvloeien uit eenige nalatigheid in het voeren van lichten, in het geven van seinen, het houden van goeden uitkijk of uit veronachtzaming van die maatregelen van voorzorg, welke volgens het gewone zeemansgebruik of naar aanleiding van bijzondere omstandigheden behooren genomen te worden.

Voorbehoud ten opzichte van voorschriften voor havens of voor binnenwateren.

Artikel 30.

De inhoud dezer voorschriften belet niet de handhavin[g] van bijzondere bepalingen, door de ter plaatse bevoegde au[]toriteiten gemaakt, met betrekking tot de vaart in havens op rivieren of op binnenwateren.

Strafbepalingen, opsporing der overtredingen en aanwijzing van den bevoegden rechter.

Artikel 31.

Bij overtreding van eenig der hiervoren vermelde voo[r]schriften dezer verordening wordt de gezagvoerder of die d[e]zen vervangt gestraft met geldboete van ten hoogste dri[e] honderd gulden.

Indien de overtreding ten gevolge heeft, dat eenig vaartui[g] zinkt of strandt, vernield, onbruikbaar gemaakt of beschā[]digd wordt, en dat levensgevaar voor een ander ontstaa[t]

kan, in de plaats van de geldboete, gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden worden opgelegd.

Indien de overtreding iemands dood ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren opgelegd.

De minima der in deze verordening bedreigde boeten en gevangenisstraffen zijn voor de eerste vijftig cents, voor de tweede een dag.

Artikel 32.

De gezagvoerder is niet strafbaar, indien blijkt dat hij het mogelijke deed, zoowel om de in deze verordening bedoelde voorschriften te doen naleven, als om de gevolgen van de overtreding dier voorschriften te voorkomen.

De ondergeschikte, die, de bevelen van den gezagvoerder niet opvolgende, de overtreding veroorzaakt, wordt met de straffen en naar de onderscheidingen van het vorig artikel gestraft.

Artikel 33.

Behalve de ambtenaren, naar de algemeene verordeningen daartoe bevoegd, zijn met de opsporing der in deze verordening bedoelde overtredingen ook belast de in de kolonie aangestelde loodsen, die hunne processen-verbaal doen toekomen aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie op het eiland der kolonie, waar zij dienst doen.

Indien deze ambtenaar niet zelf met de vervolging is belast, verzendt hij de processen-verbaal daar, waar het behoort.

Artikel 34.

Van de in deze verordening bedoelde strafbare feiten wordt kennis genomen door het Hof van Justitie in de kolonie Curaçao.

Noodseinen.

Artikel 35.

Wanneer een vaartuig in nood verkeert en hulp verlangt van andere vaartuigen of van den wal, moeten de volgende seinen, hetzij te zamen, hetzij afzonderlijk gebezigd worden:

Bij dag:

1°. Kanonschoten, of andere knalseinen, met tusschenpoozen van ongeveer een minuut:

2°. het sein N. C. van het algemeen seinboek;

3°. het afstandssein, bestaande uit een vierkante vlag, boven of onder welke een bal, of een voorwerp, dat op een bal gelijkt, is geheschen;

4°. het aanhoudend geluid geven met eenig mistseintoestel.

Bij nacht:

1°. Kanonschoten, of andere knalseinen, met tusschenpoozen van ongeveer één minuut;

2°. een vlammend vuur (zooals van een brandend teer- of olievat);

3°. vuurpijlen of lichtkogels, onverschillig van welke kleur of inrichting, welke één voor één met korte tusschenpoozen worden ontstoken;

4°. het aanhoudend geluid geven met eenig mistseintoestel.

Artikel 36.

In de verordening van den 21 Januari—14 April 1886 (Publicatie-blad No. 11), houdende vaststelling van seinen voor schepen, die in nood of gevaar verkeeren, worden de volgende wijzigingen gebracht:

A. In het opschrift en in de considerans vervallen de woorden "in nood of gevaar verkeeren, of";

B. In art. 1 vervallen de woorden "in geval van nood of gevaar of,";

C. Art. 2 wordt ingetrokken.

Artikel 37.

Deze verordening treedt in werking op den dag der uitgifte van het Publicatie-blad, waarin zij geplaatst is, en op dat tijdstip vervalt de Verordening van 21 Januari—23 Juni 1886 (Publicatie-blad No. 16).

Gegeven te Willemstad, den 24sten September 1897.
BARGE.

De Gouvernements-Secretaris,
HELLMUND.

Uitgegeven den 9n. October 1897.
De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.

TOELICHTING.

A : omtrent de inrichting van de schermen der boordseinlantaarns (art. 2, d).

Aan het voorschrift, vervat in art. 2 sub *d*, van vorenstaand reglement wordt voldaan, indien de lijn, gaande langs de binnenzijde van de kous en den voorkant van het scherm of den buitenkant van de klos, die aan het vooreinde van het scherm aan de buitenzijde is aangebracht, evenwijdig loopt aan de kiellijn van het vaartuig.

Bij electrisch verlichte lantaarns komt de binnenkant van den gloeienden kooldraad in de plaats van den binnenkant van de kous. Het plaatsen van meer dan een gloeilamp in een electrische boordlantaarn is niet aan te bevelen, omdat dit de goede werking van het scherm in gevaar brengt.

B : omtrent het gebruik der lichten, welke door vaartuigen in zee gevoerd worden, tevens aangevende hoe een vaartuig, dat die lichten ziet, daaruit de plaats en de richting van het vaartuig, welks lichten gezien worden, kan leeren kennen.

1°. als men het roode en het groene licht ziet:

A ziet een rood en groen licht vooruit, dan weet A, dat een vaartuig in zijne koerslijn recht tegen hem in ligt,

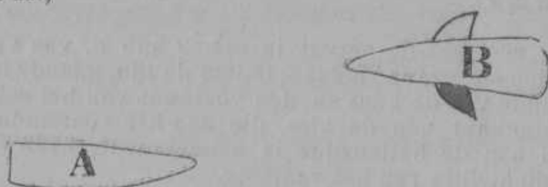
(Fig. I.)

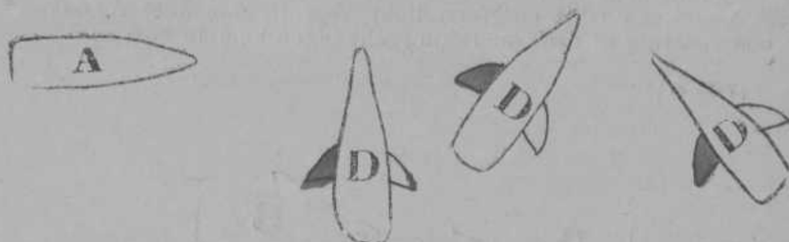
Ziet A één wit toplicht, of twee witte toplichten op betrekkelijk grooten afstand boven elkander boven de beide gekleurde lichten, dan weet hij, dat B een stoomvaartuig is. Ziet hij twee of drie witte toplichten op geringen afstand boven elkander, dat weet hij dat B een stoomvaartuig is met een of meer schepen op sleeptouw en dat de sleep korter is dan 180 meter, of slechts uit één vaartuig bestaat, als er twee, en langer dan 180 meter, en uit ten minste twee vaartuigen bestaat, als er drie toplichten zijn.

2°. Als men wel het roode, maar niet het groene licht ziet:

A ziet een rood licht vooruit of kraanbalksgewijze vooruit dan weet A, òf dat eenig vaartuig hem op den bakboordsboeg nadert, gelijk B
(Fig. II.)

òf, dat eenig vaartuig naar bakboordszijde voor hem overligt gelijk D D D (fig. III). Ziet A tevens een wit toplicht boven het roode licht, dan weet hij, dat het een stoomvaartuig is, hetwelk of tegen hem inligt, gelijk B (fig. II), of zijne koerslijn in eene richting naar bakboord vóór hem over snijdt zooals D D D (fig. III).
(Fig. III).

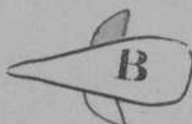

Ziet A in deze gevallen twee witte toplichten, niet recht boven elkander, doch is de horizontale afstand tusschen de beide gering, dan weet hij dat hij het andere vaartuig tamelijk scherp voorin ziet zooals B (fig. II). Is de horizontale afstand tusschen de toplichten grooter dan de vertikale, dan weet A, dat hij het andere vaartuig ongeveer dwars inziet.

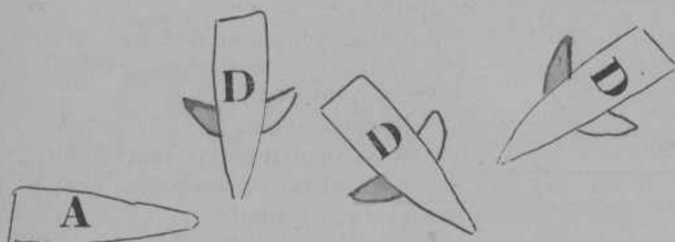
Ziet A twee of drie witte toplichten op geringen afstand recht boven elkander en boven het roode licht, dan weet hij, dat het een stoomvaartuig is, een ander vaartuig of vaartuigen op sleeptouw hebbende.

3°. Als men wel het groene, maar niet het roode licht ziet:
A ziet een groen licht vooruit of kraanbalksgewijze vooruit, dan weet A òf dat eenig vaartuig hem, als B (fig IV) op zijn stuurboordsboeg nadert;
(Fig. IV.)

òf, dat eenig vaartuig gelijk D D D (fig. V) naar stuurboord voor hem overligt.
(Fig. V.)

Ziet A tevens een wit toplicht boven het groene licht, dan weet hij, dat het een stoomvaartuig is, dat, òf gelijk B. (fig. IV) tegen hem inligt, òf zooals D D D (fig. V) zijne koerslijn in eene richting, naar stuurboord, vóór hem over snijdt.

Ziet A in deze gevallen twee witte toplichten, niet recht boven elkander, doch is de horizontale afstand tusschen de beide gering, dan weet hij, dat hij het andere vaartuig tamelijk scherp voorin ziet zooals B (fig. IV). Is de horizontale afstand tusschen de toplichten grooter dan de vertikale, dan weet A dat hij het andere vaartuig ongeveer dwars inziet.

Ziet A twee of drie witte toplichten op geringen afstand recht boven elkander en boven het groene licht, dan weet hij, dat het een stoomvaartuig is, een ander vaartuig of vaartuigen op sleeptouw hebbende.

4°. Ziet A op eene plaats, waar geen schepen kunnen ten anker liggen, een enkel wit licht, dan weet hij, dat het is óf een klein vaartuig, òf een vaartuig, dat hij oploopt.

5°. Ziet A drie toplichten, waarvan het bovenste en onderste rood, en het middelste wit zijn, boven elkander, boven de roode en groene zijdelichten, dan weet hij, dat het een voortgang hebben stoom- of zeilvaartuig is, bezig met het leggen van een telegraafkabel; ziet hij de genoemde drie toplichten zonder de roode en groene zijdelichten, dan weet hij dat het bedoeld vaartuig stil ligt.

Ziet A twee roode toplichten boven elkander, boven de roode of groene zijdelichten, dan weet hij dat het een stoom- of zeilvaartuig is, dat voortgang heeft, doch waarmede ten gevolge van eenig ongeval niet kan gemanoeuvreerd worden. Ziet hij de genoemde twee toplichten zonder de roode en groene zijdelichten, dat weet hij, dat het bedoeld vaartuig stil ligt.

C. Omtrent de geluidseinen bedoeld in art. 15

Geluidseinen.

———————— Beteekent lange stoot met stoomfluit of sirene.

———— Beteekent korte stoot met stoomfluit of sirene.

× Beteekent stoot met den misthoorn.

~~~~~~~~ Beteekent klokluiden (op Turksche schepen de trom).

a. *Mistseinen* (*art.* 15.)

———————— Stoomvaartuig dat vaart loopt.

———— ———— Stoomvaartuig dat gestopt ligt en geen vaart loopt.

———— —— —— Vaartuig, dat niet volgens de voorschriften kan manoeuvreeren.

× Zeilvaartuig, zeilende over bakboord bij den wind.

× × Zeilvaartuig zeilende over stuurboord bij den wind.

× × × Zeilvaartuig met den wind achterlijker dan dwars.

~~~~~~~~ Vaartuig ten anker.

b. *Geluidseinen voor schepen, die elkander zien* (*art.* 28).

—— Ik wijk naar stuurboord uit.

—— —— Ik wijk naar bakboord uit.

—— —— —— Ik sla volle kracht achteruit.

Behoort bij de Verordening van den 24n. September 1897, P. B. No. 15.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.